

Polje sanj ali nočnih mor?

MorningStar Preroški bilten št. 75 – 10. december, 2012

Rick Joyner

Opomba Ricka Joynerja

To je prispevek, ki je bil najprej objavljen v reviji Jutranja zvezda (The Morning Star Journal, št. 62). Ker je to ponovno prebiralo veliko ljudi in so občutili, da opisuje našo trenutno situacijo, smo se odločili, da jo ponovno pošljemo kot preroško objavo. Spremenili smo samo nekatere besede, da bi bilo sporočilo jasnejše, ostalo je prav takšno, kot je bilo objavljeno aprila leta 1996. Še vedno se strinjam z razlago, ki je dodana.

Med molitvijo glede prihodnosti našega gospodarstva, mi je bila dana vizija dolgega in razkošnega zelenega polja. Čutil sem, da to predstavlja dolgo obdobje gospodarskega razcveta, kar je bilo takrat na splošno res. Med molitvijo avgusta 1995 sem to polje ponovno videl v viziji, toda z veliko več podrobnostmi. Konec tega polja je bil zavit v meglo, kjer je bila zelo strma pečina. Sredi le-te je bila ozka, zavita strma pot, ki je bila videti kot spuščajoči se most. Poraščena je bila z zeleno travo, kot jo je imelo polje, in spuščala se je vse do dna.

Tisti, ki so šli v meglo, so skoraj vsi zgrešili ozko pot in padli čez skalni previs. Nekateri izmed teh so umrli, toda mreže pod previsom so mnoge ujele. Vendar te mreže niso bile tam, da bi ljudi rešile, temveč da bi jih ujele. Drugi so v meglo vstopili previdno. Padli so na svoja kolena in iskali pot, za katero so očitno intuitivno vedeli, da mora biti tam.

Večina izmed tistih, ki so iskali pot, so jo bili zmožni najti in so se pričeli po svojih kolenih previdno spuščati. Redki ljudje so imeli padala in le-ti so iz skalnega previsa skočili v meglo.

Na dnu je bilo morje in na njem v pristanišču štiri vrste ladij: suženjske, bojne, luksuzne potniške in bolnišnične ladje. Večina izmed ladij je bila suženjskih. Po številu so sledile bojne ladje. Bolnišničnih ladij je bilo le pet in vse so bile na čistih in dobro vzdrževanih pomolih, prav v središču pristanišča. Na vsakem koncu pristanišča sta bili privezani dve luksuzni potniški ladji. Na njunih pomolih je bilo obilje zalog, toda oba pomola in ladji so bili videti umazani in slabo vzdrževani. Nobena bojna ladja ni bila na privezu, temveč so se vse gibale okrog po pristanišču.

Ljudi, ki so padli v mreže, so namestili na suženjske ladje. Večina izmed tistih, ki so se uspešno spustili po strmih poteh, so se usmerili proti bolnišničnim ladjam, toda nekateri so se napotili proti luksuznim potniškim ladjam. Tisti, ki so se napotili na luksuzne potniške ladje, so bili večinoma ujeti in prisiljeni, da se vkrcajo na suženjsko ladjo.

Luksuzne potniške ladje so bile dobro zastražene in očitno pod nadzorom bojnih ladij. Bojne ladje so občasno vzele ljudi s suženjskih in luksuznih potniških ladij, pri čemer so vzele, kogarkoli so želele in le-ti se jim niso mogli upirati.

Tisti iz bolnišničnih ladij so prav tako jemali ljudi z drugih ladij, vendar so jemali le najšibkejše ali tiste, ki so bili bolni ali ranjeni in za katere ni bilo pričakovati, da bodo preživel. Posadki bolnišničnih ladij so izkazovali spoštovanje, ker je posadka nosila bleščeč oklep, za katerega je bilo videti, da je vsakogar zbegal. Tisti, ki so s padali skakali iz pečine, so vsi pristajali na bolnišničnih ladjah ali na njihovih pomolih.

Kadar se je suženjska ladja napolnila, je odplula in delala pogoste zavoje, kot da bi vedela, kam gre. In tudi bojne ladje so delale tako veliko zavojev, da je bilo nemogoče napovedati, kam se bodo obrnile. Vsaka ladja, ki se je znašla na poti bojne ladje, ko je le-ta obračala

smer, jo je bojna ladja razstrelila in potopila. Če so se bojne ladje obrnile druga proti drugi, so pričele streljati druga na drugo, dokler ni bila ena izmed njiju potopljena.

Zaradi megle so se mnoge ladje zaletale z drugimi ladjami in se potopile. Voda je bila polna morskih psov, ki so hitro požrli ljudi, ki so padli vanjo. Zmeda in strah sta bila nad pristaniščem gosta kot megla. Kadar se je megla zgostila, so se ti strahovi še povečali. Kadar se je megla malce razredčila, je v ljudeh začenjalo vstajati upanje. Kadar se je megla dovolj dvignila, tako da se je lahko videlo odprto morje, so se ladje pričenjale usmerjati proti odprtemu morju.

Prav tako so bile bolnišnične ladje edine, za katere je bilo videti, da plujejo z namenom in ciljem. Kadarkoli so želele, so lahko plule prav skozi vso zmedo v pristanišču in na odprto morje. Ena ali dve izmed njih sta nenehno odhajali na morje, za nekaj časa izginili in se nato vrnili. Potem so se odpravile še druge in storile isto.

Ko sem v viziji sledil eni izmed teh ladij na odprto morje, je bilo nenadoma, tako kot bi stal na ladijskem poveljniškem mostu. Dlje kot smo bili, bolj se je nebo razjasnilo. Kmalu je postalo bolj modro, kot sem ga kdajkoli videl, razen kadar sem zelo visoko letel z letalom. Kmalu me je nebo tako zamikalo, da nisem več gledal morja. Ko sem ponovno pogledal na morje, sem videl, da dejansko letimo zelo visoko.

Mislil sem, da gremo v vesolje, toda kmalu smo se spustili proti temu, kar je bilo videti kot čisto nov svet. Sestavljen je bil iz otokov in na vsakem je bila drugačna kultura ljudi. Ranjenci na naši bolnišnični ladji so bili nameščeni na več različnih otokov, tako da je bil vsak ranjenec nameščen skupaj s tistimi iz njegove ali njene kulture.

Ti otoki so bili v popolnem miru in med seboj so bili povezani z lepimi belimi mostovi, na katerih je bil nenehen vrvež ljudi. Na vsakem otoku so bili postavljeni široki temelji za veliko mesto.

Čeprav je bil vsak otok zelo različen in drugačen od kateregakoli

mesta, ki sem ga kdajkoli videl, sem se na vsakem takoj počutil kakor doma. Bil je kakor raj in čeprav je bil videti kot z drugačnega sveta, sem vedel, da je nekako zelo blizu tistemu, ki sem ga pravkar zapustil.

Razlaga in vpogledi

Sedaj, ko lahko vidim konec tega zelenega polja, pomeni da je na vidiku konec našega cvetočega gospodarstva. Kar sem videl na koncu polja, je bilo veliko bolj katastrofalno, kot sem si kdajkoli predstavljal. Pred nami so zelo temni časi, toda hkrati se gradi čisto nov svet, prav v naši sredi, ki je čudovitejši, kot si sploh lahko zamislimo.

Kolikor smo svoja življenja in vero zgradili na svetovnem gospodarstvu, smo gradili na zelo trhlih temeljih. Vemo, da bo prišel čas, ko bo zamajano vse, kar je mogoče pretresti. Čas, ki nam je bil dan do tega dogodka, je namenjen pripravi. Svoje upanje in zaupanje zgradimo na kraljestvu, ki se edino ne more zamajati. Tisti, ki so še naprej korakali v meglo, kot bi hodili po odprtem polju, niso prepoznali spremembe, zato so izginili ali padli v suženjstvo. Tisti, ki so takoj padli na svoja kolena, so našli varno pot navzdol, toda še vedno je vodila navzdol. Ves čas so morali ostati na svojih kolenih. Na tistem pobočju ni mogel nihče vstati, ker je bilo prestrmo in preozko. Padec na kolena govori o nujnosti molitve. Takoj ko vidimo meglo ali zmedo, moramo moliti za vsak korak, ki ga od tedaj naprej storimo.

Prav nihče se ni vzdignil, temveč so vsi šli navzdol, na dno skalnega previsa. To mi govori, da gospodarstvo celotnega sveta peša. Mnogi bodo preživeli to, kar prihaja, toda ne na ravni, na kateri so sedaj. Mnogo našega sedanjega življenjskega standarda je bilo zgrajenega na kreditu. Sposojali smo si iz prihodnosti in prihodnost je sedaj tukaj. Hitro se približujemo času, ko bodo morali biti računi plačani. To bo povzročilo hiter padec našega sedanjega življenjskega sloga.

Občutil sem, da so bile suženjske ladje banke. Med veliko gospodarsko krizo so bile banke tako obtežene, da se je večina izmed

njih potopila. Sedaj so same sebe postavile v takšen položaj, da ne bodo le preživele še en gospodarski kolaps, temveč bodo dejansko zaslužnile tiste, ki so njihovi dolžniki.

Bojne ladje so bile različnih velikosti in čutil sem, da predstavljajo različne oblasti. Njihovi naporji niso bili usklajeni, temveč je bilo videti, da so prav tako zmedene kot vsi drugi in videti je bilo, da so vse zapletene v vojno druga z drugo. Živele so tako, da so ropale druge ladje in druga drugo. Verjamem, da se bodo v časih, ki so pred nami, pojavljale manjše vojne skoraj vsepovsod in brez očitnega razloga. Vsakdo, ki se bo znašel na poti tistim, ki imajo nekaj oblasti, bo v težavah.

Luksuzne potniške ladje so bile tako umazane, da je bila prisotnost na eni izmed njih videti le malce boljša kakor suženjska ali bojna ladja. Očitno je bilo, da prestiž prihodnosti ne bo takšen, kakor ga poznamo danes. Prav tako so bojne ladje nenehno ropale luksuzne potniške ladje, zato je bil to skoraj neznosen kraj za prebivanje. Celo samo malo prestiža nas v prihodnosti lahko naredi zgolj za tarče.

Vedel sem, da so bile bolnišnične ladje cerkev. Bile so bleščeče bele z rdečim križem. Tako svetle in čiste so bile, da so v tej viziji dramatično izstopale. Bela govori o čistosti in rdeč križ mi govori, da nosijo križ. Rdeča je prav tako barva žrtvovanja. Te ladje so bile tako lepe, da bi vsakdo želel biti na njih. Cerkev bo postala najbolj zaželen kraj na svetu in cerkev bo postala čista posoda, kot je poklicana, da je, ko bo vzela nase križ in se predala življenju samožrtvovanja. V časih, ki so pred nami, bo življenje žrtvovanja in služenja drugim najbolj zaželeno življenje na svetu in bo dejansko veličasten kraj za prebivanje.

Vsak človek na bolnišničnih ladjah je nosil bleščeč srebrn oklep. Tudi ljudje so dramatično izstopali, kadarkoli so se pojavili in to je povzročilo, da jim je vsakdo izkazoval veliko spoštovanje, celo bojne ladje. To mi je govorilo, da ko se verniki naučijo nositi svoj oklep, da bodo celotnemu svetu ukazali spoštovanje in da bodo zaradi oklepa

imeli avtoriteto.

Pomoli bolnišničnih ladij so bili prav tako brez madeža in so prekipevali od zalog. Tam je bilo veliko več bogastva kot na luksuznih potniških ladjah, toda bogastvo je bilo uporabljeno za služenje, ne pa za prestiž. Ker so posamezniki z oklepom in bolnišnične ladje zapovedovali takšno spoštovanje, nihče ni skušal ropati njihovih velikih preskrbnih zalog, čeprav so bile vsakomur očitne.

Ko je bolnišnična ladja zapeljala med dve bojni ladji, ki sta se bojevali, sta se prenehali bojevati in sta ji izročili svoje ranjence. Videti je bilo, da je bil to eden izmed osnovnih namenov teh ladij, da preprosto zaustavijo bojevanje, kjerkoli so ga lahko.

Sredi kaosa so bili dostojanstvo, odločnost in namen, s katerimi so se kristjani in njihove ladje gibale, osupljiv. Najmočnejši občutek me je preplaval, ko sem stal na poveljniškem mostu ladje, ki je odhajala na odprto morje. Ta občutek je bila svoboda. Takoj, ko smo zapluli na odprto morje, smo se vzdignili v nebeške kraje. Ko smo se prebili iz megle nismo potovali po zemlji, temveč po zraku. Ko smo se ponovno spustili, je bilo to videti kot nova zemlja, čeprav sem nekako vedel, da je bilo to prav sredi kraja, ki smo ga zapustili.

Vstop v to izredno svobodo na bolnišnični ladji govori o tem, da najdemo naš resničen mir šele, ko vzamemo nase svoj križ, da bi služili drugim. Ko to storimo, bomo začeli prebivati v nebeških krajih. Potem bomo zemljo videli iz druge dimenzije – videli bomo, kaj dela Bog. Resnično sem občutil, da so bili tisti rajski otoki prav v naši sredi, toda enostavno jih še nismo mogli videti.

Prav ob času, ko bo svet padel v strašen kaos, ki se bo verjetno začel z gospodarskim zlomom, Bog gradi mostove med ljudmi, ki bodo temelj veličastne prihodnosti. Konec te dobe je začetek tiste, nad katero bo vladal Kristus. V Razodetju 7,15 nam je povedano, da:

»Vode, ki jih vidiš, kjer sedi vlačuga, so ljudje in množice in narodi in jeziki.«

Razodetje 7,15

Morje v preroškem jeziku pogosto predstavlja človeške množice. Morje na dnu pečine, ki je bilo v najstrašnejši zmedi, predstavlja v kaj se bodo izcimila prizadevanja tega sveta. Otoki predstavljajo, da Gospod ob tem času prav tako polaga temelj za svoje kraljestvo in to prav v naši sredi. Spoznanje, da so ti otoki blizu morja zmede, pomeni, da je to, kar Gospod gradi na zemlji, prav tako blizu.

Prav sedaj se med ljudmi gradijo mostovi, namenjeni izmenjavi in bilo mi je očitno, da je vsak otok gradil nekaj čudovitega, kot bi bilo to najboljše iz njihove kulture, da bi lahko to delili z drugimi otoki. Položeni so novi temelji za mesta, kar pomeni čisto nov začetek za zemljo. Kar je sedaj grajeno za Gospoda, za njegovo kraljestvo, bo obstalo in bo temelj za prihodnji vek.

Vir: www.morningstarministries.org